

چکیده پایان نامه شماره 4379 کارشناسی ارشد دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه. سال تحصیلی: 1401-1400

نگارنده: شادی رشیدی

عنوان پایان نامه: مطالعه فراوانی و مقاومت دارویی فاسیولا هیپاتیکا نسبت به آلبندازول و رافوکساناید به روش برون تنی

در گوسفندان شهرستان مریوان

چکیده

فاسیولوزیس بیماری انگلی مهمی است که بهره وری نشخوارکنندگان را محدود می کند. در دهه های اخیر تجویز داروهای ضد کرمی در ایران و استان کردستان از جمله در شهرستان مریوان رو به گسترش بوده است. هدف از این تحقیق، مطالعه فراوانی و تعیین مقاومت دارویی نسبت به آلبندازول و رافوکساناید در فاسیولا هیپاتیکا انگل کبد گوسفندان در شهرستان مریوان بود. به این منظور 290 عدد کبد ضبط شده گوسفند در کشتارگاه شهرستان مریوان جمع آوری شد. 1000 تخم فاسیولا هیپاتیکا در 1 میلی لیتر سرم فیزیولوژی 0/9٪ تهیه شد و به مدت 16 روز در دمای 24 درجه سانتی گراد انکوبه گردیدند. در روز 14 کشت، نمونه های درمانی حاوی آلبندازول و رافوکساناید با غلظت 0/1 میکروگرم در میلی لیتر و شاهد 48 ساعت در دمای 27 درجه سانتی گراد انکوبه گردیدند. درصد تخم های تفریخ شده فاسیولا هیپاتیکا و دوز کشنده 50٪ (LD₅₀) محاسبه شد. فراوانی آلودگی کبد گوسفندان به انگل فاسیولا هیپاتیکا در کشتارگاه شهرستان مریوان، 17/24٪ (290:50) بود. بیشترین فراوانی آلودگی، در فصل بهار (6/89٪) بود. اختلاف میانگین تعداد تخم تفریخ شده بین تیمار دریافت کننده آلبندازول و رافوکساناید و گروه شاهد، معنی دار بود. میانگین میزان تخم فاسیولا هیپاتیکا تفریخ شده در تیمار دریافت کننده رافوکساناید (19/5±17/6) کمتر از تیمار دریافت کننده آلبندازول (32/8±14/9) و گروه شاهد (35/4±12/1) بود. دوز کشنده در سوسپانسیون تخم فاسیولا هیپاتیکا مجاور شده با آلبندازول (32/75٪) کمتر از 50٪ بود که بیانگر موثر بودن آلبندازول بر روی تخم فاسیولا هیپاتیکا و توانایی جلوگیری از تفریخ تخم ها و عدم بروز مقاومت دارویی بود. دوز کشنده در سوسپانسیون تخم فاسیولا هیپاتیکا مجاور شده با رافوکساناید (19/5٪) به مقدار 30/5٪ کمتر از 50٪ بود. بنابراین رافوکساناید نیز مانند آلبندازول توانایی جلوگیری از تفریخ تخم های فاسیولا هیپاتیکا و عدم بروز مقاومت دارویی را در منطقه داشت.

کلمات کلیدی: مقاومت دارویی، آلبندازول، رافوکساناید فاسیولا هیپاتیکا، گوسفند.